

kun tilsigter en Udskydelse af Revisionsfristen. Til denne kan jeg give mit Partis Tilslutning.

Ministeren for Industri, Handel og Søfart (Stæuning): Der er ikke for mig nogen Anledning til at gaa ind paa Principperne eller de Forhold, der er berørt i selve den gældende Børslov; jeg kan kun anerkende den Tilslutning, der er givet fra alle Partier til det foreliggende Lovforslag, og derfor takker jeg.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 301 af 30. Juni 1922 om Tillæg til Sparekasseloven.

(Lovforslaget) findes i Tillæg A. Sp. 3955).

Karberg: Den Lov, hvis Revision skulde have været foretaget nu inden Udgangen af dette Aar, og for hvilken Revisionsfristen søges udskudt, omhandler to Spørgsmaal af Betydning for de sønderjydske Sparekassers Forhold, nemlig Afviklingen af Sparekassernes Markindskudsafdelinger og Spørgsmaalet om de kommunale Sparekassers fortsatte Bestaaen under dansk Styre. Naar Revisionsfristen den Gang sattes saa kort, var det ud fra den Betragtning, at man, den Gang Loven vedtoges, stod ret famlende overfor Spørgsmaalet om Markens Fremtid og Markafdelingernes Skæbne i det hele taget, man vilde ikke foregribe Udviklingen, ikke give Bestemmelser, som ikke kunde holde. Markafdelingernes Likvidation er imidlertid paa Grund af Markens fuldstændige Sammenbrud sket hurtigere, end man den Gang tænkte sig. Det var noget, man ikke den Gang kunde forudse, men det har, som sagt, bevirket, at Markafdelingernes Likvidation har fundet Sted, inden Loven kom til Revision, og der er derfor ingen Grund til nu at beskæftige sig mere med dette Spørgsmaal, og Revisionen, som netop skulde omhandle disse Bestemmelser, er altsaa ikke mere paakrævet. Likvidationen af Markafdelingerne har dog ikke været saa fuldstændig, som den skulde være. Som

Følge af Markens Sammenbrud har en hel Del af Sparerne nemlig ikke haft Interesse i at hæve deres Markkapital. Værdien af disse Markkapitaler var praktisk lig Nul. Som de fleste, der kender sønderjydske Forhold, ved, er der imidlertid stadig indenfor Marksparernes Kreds et Haab om, at deres Mark en Gang igen skal faa nogen Værdi, og der er Bestræbelser i Gang for at faa gjort noget, der kan medføre, at Sparerne kan faa deres Mark omskrevet til højere Kurs end den almindelige Verdenskurs for de gamle tyske Mark. Dette Spørgsmaal, om der skal ske en Opskrivning, er et Forhold, som Loven ikke paa noget Punkt kan paalægge Sparekasserne at ordne, og derfor opstaar det Spørgsmaal, efter at Sparekassernes Markafdelinger er likvideret, om Sparerne har Krav — det vil jeg gerne have fastslaaet, at de ikke har — paa de Mark, som de ikke indenfor den præklusive Frist har hævet, henholdsvis har krævet. Der maa i Sparekasserne ligge en Del Mark, som maaske en Gang kan faa nogen Værdi. Jeg betvivler Muligheden af, at der kan komme noget ud af det, men Sparekasserne tror, der ligger en Mulighed der, og jeg vil gerne have stadfæstet min Opfattelse af den højtærede Erhvervsminister, at disse Muligheder maa komme Sparekassernes Kroneafdelinger til gode til Styrkelse af deres Reservefond. Revisionen, som var forudset paa Grund af Afdelingernes Likvidation, er altsaa ikke mere nødvendig.

Det næste Spørgsmaal, det drejer sig om at tage Stilling til, er Spørgsmaalet om de kommunale Sparekasser. Den Gang Lovforslaget behandlede her — som vi alle ved, blev det meget grundigt behandlet —, gaves der de sønderjydske Sparekasser en 10-aarig Afviklingsfrist. Jeg skal ikke komme ind paa Spørgsmaalet om Betimeligheden eller Ikke-Betimeligheden af at opretholde de kommunale Sparekasser. De socialdemokratiske Medlemmer i begge Ting har meget stærkt gjort gældende, at man ikke skulde afvikle de kommunale Sparekasser, men tværtimod søge at faa et lignende Forhold frem her. Men at diskutere dette Spørgsmaal i Dag er ikke paakrævet, Regeringen ønsker at overveje Spørgsmaalet, og det vil der jo blive Tid til inden Udløbet af den 10-aarige Frist. Paa Meningsfællers og egne Vegne skal jeg anbefale, at det foreliggende Lovforslag om Udskydelse af Revisionen vedtages i den foreliggende Skikkelse.

Ministeren for Industri, Handel og Søfart (Stæuning): Jeg takker for den Til-